

(χαρακτηρίζεται έτσι διότι είναι αδιάβλητο το σύστημα)

[Αντικαπιταλιστής νομομαθής μας έστειλε το παρακάτω πόνημα, προερχόμενο από την προφορική παράδοση μινωιτών προγόνων του. Άλλες πληροφορίες φέρουν το πόνημα να προέρχεται από την Περιφέρεια Που-Γιάνγκ της αρχαίας Κίνας. Πολλοί όμως υποστηρίζουν ότι προέρχεται αυτούσιο από τις ιουστινιάνειες “Νεαρές”, τις οποίες αρέσκει να μελετά.]

Ο παρασκευαστής/ -στρια της βασιλόπιτας φροντίζει να τη φτιάξει σε στρογγυλό σχήμα γιατί, κατ’ αυτόν τον τρόπο, κόβεται και διαιρείται ευκολότερα και σε βάρος και όγκο τέτοιο, που να αντιστοιχεί στον αριθμό των ανθρώπων μεταξύ των οποίων, θα κοπεί.

Τοποθετεί το νόμισμα πριν από το ψήσιμο, ώστε να μην είναι εμφανές το σημείο εισόδου του έτσι ώστε, ακόμη κι αν κανείς αναποδογυρίσει τη βασιλόπιτα, να μην μπορεί να καταλάβει σε ποιο σημείο της βρίσκεται.

Φέρνει μαζί του/της ένα κατάλληλο μαχαίρι για την κοπή της και αρκετές οδοντογλυφίδες.

Οι οργανωτές της κοπής της βασιλόπιτας, προσδιορίζουν τον αριθμό των προσώπων, οι οποίοι θα συμμετάσχουν στην κοπή της και θα λάβουν τεμάχια.

Δεδομένου ότι η κοπή της βασιλόπιτας αποτελεί κατ’ εξοχήν υλική πράξη, ανεξάρτητα από τη θρησκευτική της προέλευση, δεν κόβονται κομμάτια υπέρ Θεού, Χριστού, σπιτιού, κινήματος και άλλων μεταφυσικών ή αφηρημένων ή συλλογικών οντοτήτων, παρά μόνο των παρόντων και των δικαιολογημένα απόντων φυσικών προσώπων μελών της οικογένειας, παρέας ή συλλογικότητας που μετέχει στην κοπή της βασιλόπιτας.

Η βασιλόπιτα τοποθετείται στο τραπέζι και χαράσσεται (Προσοχή ! δεν κόβεται, απλώς χαράσσεται) είτε στα τέσσερα, εφόσον ο αριθμός των κομματιών που θα κοπούν, σύμφωνα με τον αριθμό των προσώπων, είναι πολλαπλάσιος του τέσσερα, ώστε κάθε τεταρτημόριο να διαιρεθεί αντίστοιχα σε ίσα επιμέρους τμήματα, είτε στα δύο, εφόσον ο αριθμός των προσώπων δεν είναι πολλαπλάσιος του τέσσερα, αλλά είναι άρτιος, είτε περίπου στα δύο, αν ο αριθμός αυτός είναι περιττός, ώστε κάθε ένα τμήμα να διαιρεθεί σε αντίστοιχα ίσα μέρη.

Ένας δίκαιος, κατά την κρίση του οργανωτή, άνθρωπος της παρέας, ή αλλιώς δύο λιγότερο δίκαιοι και ει δυνατόν αντίθετοι μεταξύ τους, προσδιορίζουν ποιό είναι το πρώτο κομμάτι το οποίο θα κοπεί καθώς και την φορά, την οποία θα ακολουθήσει η κοπή των επόμενων κομματιών, σύμφωνα ή αντίθετα με την κίνηση των δεικτών του ρολογιού.

Ο οργανωτής χαράσσει και πάλι δεν κόβει τα κομμάτια, σύμφωνα με την παραπάνω οδηγία, ενώ ταυτόχρονα, βοηθοί εκπλήρωσης του σκοπού του, ετοιμάζουν κλήρους εις διπλούν, στους οποίους αναγράφονται κατά σειρά αριθμοί με αρχικό το 1 και τελικό των αριθμό των κομματιών που θα κοπεί η βασιλόπιτα.

Η μία σειρά των αριθμών τοποθετείται με οδοντογλυφίδες, κάθε ένας στο αντίστοιχο κομμάτι της βασιλόπιτας, ξεκινώντας από το πρώτο και συνεχίζοντας με τη φορά που ορίστηκε σύμφωνα με την

παραπάνω διαδικασία..

Η άλλη σειρά των αριθμών, αποτελεί κλήρους, τους οποίους, ο νεότερος της συντροφιάς, μοιράζει στους παρευρισκομένους, έτσι ώστε ο καθένας να πάρει από έναν κλήρο. Τους κλήρους των δικαιολογημένα απόντων παραλαμβάνουν οι εγγύτεροι προς αυτούς παρόντες.

Στη συνέχεια και αφού ολοκληρωθεί η διανομή των κλήρων καθώς και η αρίθμηση - καρφίτσωμα των κομματιών της βασιλόπιτας, ο οργανωτής αρχίζει να κόβει πλέον τα κομμάτια και να εκφωνεί τους αριθμούς.

Ο κάτοχος του εκφωνούμενου αριθμού προσέρχεται και παραλαμβάνει επί αποδείξει το κομμάτι του στη βασιλόπιτα, μέχρι να ολοκληρωθεί η διαδικασία.

Αν το φλουρί βρίσκεται ανάμεσα σε δύο κομμάτια, περιέρχεται σε εκείνον που παραλαμβάνει το πρώτο κομμάτι, εάν αποχωρίστηκε από το δεύτερο κατά την κοπή του πρώτου, έστω και αν μείνει στο ταψί. Σε διαφορετική περίπτωση και εφόσον δεν αποχωρίστηκε, περιέρχεται στο δεύτερο.

Η τελετή ολοκληρώνεται με την παράδοση στο νικητή, του δώρου - επάθλου, το οποίο αντιστοιχεί στο φλουρί.